

Ang Basahon ni Daniel - Numero Seseinta'y-Tres

Labaw sa mga Tsart ni Miller: Islam, ang Imbestigatibong Paghukom, ug ang Katapusang Pagsulay

Jeff Pippenger
2024-01-27

Gipahibalo kami nga, “Giyaan sa Dios ang hunahuna ni William Miller ngadto sa mga tagna ug gihatagan siya Niya ug dakong kahayag bahin sa basahon sa Pinadayag.” Napugngan si Miller sa kasaysayan diin siya gipatindog aron dili masabtan ang “dakong kahayag” nga anaa sa ikanapulog-duha, ikanapulog-tulo, ikanapulog-unom, ikanapulog-pito, ug ikanapulog-walo nga mga kapitulo sa Pinadayag, kay kining mga kapitulo nag-ila sa buluhaton sa mga gingharian nga matagnaon nga dili niya makita gikan sa iyang makasaysayanong panglantaw.

Ang kahayag nga gihatag kang Miller bahin sa basahon sa Pinadayag mao ang mga Iglesia, mga Silyo, ug mga Trumpeta; ug ang katapusang tulo ka mga Trumpeta, nga giila ingon nga “tulo ka mga Kamingaw,” mao ang gihulagway ibabaw sa duha ka papan ni Habakkuk. Ang “dakong kahayag,” nga gihatag kang Miller diha sa basahon sa Pinadayag, naghisgot sa papel sa Islam diha sa panagna sa Biblia. Apan bisan kadto nga “dakong kahayag” adunay kinutoban tungod sa iyang kahintang sa kasaysayan.

“Ang pito ka mga iglesia sa Asia maoy usa ka kasaysayan sa iglesia ni Cristo diha sa iyang pito ka mga porma, sa tanan niyang mga liko ug tuyok, sa tanan niyang kauswagan ug kalisdanan, sukad sa mga adlaw sa mga apostoles hangtod sa katapusan sa kalibotan. Ang pito ka mga selyo maoy usa ka kasaysayan sa mga lihok sa mga gahom ug mga hari sa yuta ibabaw sa iglesia, ug sa pagpanalipod sa Dios sa iyang katawhan sulod sa maong panahon. Ang pito ka mga trumpeta maoy usa ka kasaysayan sa pito ka pinasahi ug mabug-at nga mga paghukom nga gipadala ibabaw sa yuta, o sa Romanhong gingharian. Ug ang pito ka mga panaksan maoy ang pito ka ulahing mga hampak nga gipadala ibabaw sa Papal nga Roma. Sinagolan kini sa daghan pang ubang mga hitabo, nga gisalapid sama sa mga suba nga mutubo ngadto niini, ug nagapuno sa halangdong suba sa tagna, hangtod nga ang tanan matapos alang kanato diha sa dagat sa walay kataposan.”

“Kini, alang kanako, mao ang laraw sa tagna ni Juan diha sa basahon sa Pinadayag. Ug ang tawo nga buot mosabot niining basahona, kinahanglan adunay hingpit nga kahibalo sa ubang mga bahin sa pulong sa Dios. Ang mga hulagway ug mga metapora nga gigamit niining tagnaa, dili tanan gipatin-aw sulod niini mismo, kondili kinahanglan pangitaon diha sa ubang mga manalagna, ug ipatin-aw diha sa ubang mga teksto sa Kasulatan. Busa dayag nga gitinguha sa Dios ang pagtuon sa tibuok, bisan aron makabaton ug tin-aw nga kahibalo sa bisan unsang bahin.” William Miller, *Miller’s Lectures*, volume 2, lecture 12, 178.

Timan-i nga gisabtan ni Miller ang pito ka ulahing mga hampak ingon nga ang pito ka mga paghukom batok sa papal nga Roma. Wala niya masabti nga ang papal nga Roma gihatagan ug makamatay nga samad nga pagaayohon pa. Giila niya ang pito ka mga trumpeta ingon nga “usa ka kasaysayan sa pito ka talagsaon ug mabug-at nga mga paghukom nga gipadala ibabaw sa yuta, o sa gingharian sa Roma,” apan wala siya makahimo sa pag-ila sa kalainan tali sa mga gingharian sa pagano ug papal nga Roma. Busa, ang iyang abilidad sa pagtan-aw sa kalainan tali sa unang upat ka mga trumpeta ug sa ulahing tulo ka mga trumpeta nalimitahan.

Si Miller wala makaila nga ang mga paghukom nga gidala batok sa Roma mao ang tubag sa Dios sa pagpatuman sa Domingo, kay ang mga Millerite nagasimba pa gihapon sa Domingo sulod sa ilang kasaysayan. Husto si Miller sa pag-ila nga ang mga trompeta mga paghukom batok sa Roma, apan ang piho nga hinungdan nganong gidala ang mga paghukom, ug ang kalainan tali sa nahaunang upat ug sa ulahing tulo ka Trompeta, limitado, o halos wala gayud. Uban nianang limitadong panglantaw, ang “hiyas” sa tulo ka mga kasakitan sa Islam naapil gihapon sa mga tsart nga gimandoan sa kamot sa Dios, ug dili angay usbon.

Ang nalamdagang pag-ila nagtugot sa usa ka “maalamon” nga estudyante sa tagna sa pag-ila nga ang Dios dili lamang nagdasig sa mga balaang tawo nga misulat sa Biblia, kondili nga Iyang gidumala usab ang buluhaton sa mga tawo nga mihubad sa King James Bible, ug Siya sa piho gayud nagaingon nga gigamit Niya ang samang matang sa balaang pagdumala sa paghimo sa duha ka balaang tsart.

Ang “mutya” ni Miller sa ikalima, ikaunom, ug ikapitong Trumpeta (Islam), nagdan-ag ug napulo ka pilo labaw pa sa kataposang mga adlaw, kay kini nagaila sa hilisgutan sa kataposang Singgit sa Tungang Gabii. Ang hilisgutan sa Singgit sa Tungang Gabii diha sa kasaysayan sa mga Millerita mao ang petsa sa pagtapos sa mga matagnaong yugto sa panahon, ug niining kahuloga ang mensahe sa “Singgit sa Tungang Gabii” sa kataposang mga adlaw (nga mao ang mensahe sa Islam sa ikatulong Kaalaotan), gitipohan pinaagi sa petsa nga Oktubre 22, 1844. Kana nga petsa sa kasaysayan sa mga Millerita nagtimaan sa haduol nga umalabot nga balaod sa Domingo, ug ang Oktubre 22, 1844, ug ang balaod sa Domingo, kapuwa gitipohan pinaagi sa krus, nga mao ang pagtapos sa Malampusong Pagsulod ni Cristo.

Ang “mutya” ni Miller sa ikalima, ikaunom ug ikapitong mga Trumpeta (Islam), misidlak ug napulo ka pilo nga mas hayag sa kataposang mga adlaw, kay kini nagaila sa Islam uyon sa tema sa kataposang kalihokang repormatibo, nga mao ang Islam sa ikatulong Kaalaotan. Busa, ingon nga tema sa kataposang kalihokang repormatibo sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, kini gitipohan na daan pinaagi sa tema sa matag usa sa nangaging mga kalihokang repormatibo, bisan pa man kon kini mao ang tema sa “pagkabanhaw” sa kalihokang repormatibo ni Cristo, ang tema sa “propetikong panahon” sa kasaysayan sa mga Millerita, ang tema sa “arka sa Dios” sa kalihokang repormatibo ni David, o ang tema sa “pakigsaad” sa kalihokang repormatibo ni Moises.

Bisan pa kon ang hitabo sa krus, ang petsa nga Oktubre 22, 1844, o ang nagkalainlaing mga tema sa mga lihoc sa reporma, ang matag petsa ug tema nagrepresentar ug usa ka pangutana sa pagsulay nga may kalabotan sa kinabuhi o kamatayon alang sa kaliwatan niadtong panahona. Ang “mutya”

ni Miller bahin sa tulo ka Kaalaotan sa Islam usa ka pangutana sa pagsulay nga may kalabotan sa kinabuhi o kamatayon, sumala sa gihulagway diha sa sambingay sa napulo ka mga ulay pinasikad sa “lana.” Ang mga mutya ni Miller sa sinugdanan sa iyang damgo misidlak sama sa adlaw, apan sa katapusan sa iyang damgo misidlak kini “napulo ka pilo nga mas hayag.” Ang mga mutya ni Miller sama sa kerosene (lana sa lamparahan) sa kasaysayan sa mga Millerite, apan karon kadtong mga mutya maoy gatong sa rocket!

Nasabtan sa mga Millerite, ug sa hustong paagi ilang gigamit, ang tagna sa panahon mahitungod sa Islam sa ikaduhang Kaalaotan, nga natuman niadtong Agosto 11, 1840; apan ang ilang pagsabot sa ikatulong Kaalaotan, nga mao ang Ikapitong Trumpeta, dili makakita sa pag-abot sa ikatulong Kaalaotan ingon nga hukom batok sa ikaunom nga gingharian sa tagna sa Biblia, kay wala nila makita ang ikalimang gingharian, labi na gayud ang ikaunom nga gingharian sa tagna sa Biblia. Apan ang “dakong kahayag” bahin sa Pinadayag nga gihatag kang Miller pagasilawon sa napulo ka pilo pa sa “Tingog sa Tunga sa Gabii” sa katapusang mga adlaw.

Ang mga kamatuoran nga girepresentar ibabaw sa duha ka lamesa ni Habakkuk sa kinatibuk-an mao ang mga kamatuoran nga natuman na sa nangaging kasaysayan. Ang mga tsart gibase sa mga tagna sa panahon nga gitultolan si Miller sa pagtigom, ug kining tanan nga mga tagna sa panahon natapos na sa 1844. Kining mga tagna sa panahon mosidlak nga labi pa sa katapusang mga adlaw, kay makita nga sama sila ka tukma karon maingon sa ilang pagkahusto sa kasaysayan sa mga Millerite, apan wala silay tuwirang mga panagna sa panahon alang sa katapusang mga adlaw. Bisan pa niana, naghatag sila ug mga nagbalikbalik nga matagnaong tipo sa mga kasaysayan nga ilang girepresentar kaniadto, apan uban sa pipila sa mga hiyas ni Miller, ang umaabot nga mga panagna direktang girepresentar.

Ang buluhaton ni Cristo diha sa langitnong balaang puloy-anan nga nagsugod niadtong 1844, nagapadayon hangtod nga kana nga buluhaton mahuman. Ang tagna sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka adlaw, ug ang buluhaton sa paghinlo nga gipasabot niini, anaa gihapon “sa proseso sa katumanan,” sumala sa gipahayag ni Sister White mahitungod sa mga Suba sa Ulai ug Hiddekel, busa kana nga tagna may katumanan sa katapusan sa kalibotan.

“Ang kahayag nga nadawat ni Daniel gikan sa Dios gihatag ilabina alang niining kataposang mga adlaw. Ang mga panan-awon nga iyang nakita sa daplin sa Ulai ug sa Hiddekel, ang dagkong mga suba sa Shinar, karon anaa na sa proseso sa katumanan, ug ang tanang mga hitabo nga gitagna mahitabo na sa dili madugay.” Testimonies to Ministers, 112.

Ang pipila ka bahin sa mga panan-awon sa Daniel kapitulo pito ug walo, nga anaa sa duha ka mga lamesa, umaabot pa, kay silang duha nagtimaan sa bulohaton ni Cristo diha sa santuwaryo. Apan ang mga kasaysayan sa mga gingharian sa tagna sa Biblia diha niadtong duha ka mga kapitulo natapos sa pagkadawat sa papal nga Roma sa iyang samad nga makamatay. Ang “bato” nga “gitibhang gikan sa bukid nga walay mga kamot”, ug ang ikawalong gingharian sa Daniel dos, umaabot pa gihapon. Apan ang kadaghanan sa girepresentar ibabaw sa mga tsart may kalabutan sa Daniel kapitulo dos, pito, ug walo natuman na.

Ang buhat ni Cristo diha sa santuwaryo, ug ang ikatulong Kaalaotan sa Islam, maoy sa pagkatinuod ang duha ka mga hilisgotan nga nagrepresentar sa matagnaong kasaysayan lapas sa panahon sa mga Millerite. Uban niining duha ka mga tema, anaa usab ang kasaysayan sa katapusang mga adlaw nga ginatipohan sa dihang ang duha ka mga tsart giduyog sa usa ka linya. Sa dihang kini pagabuhaton, ang unang kapakyasan sa 1843, sumala sa representasyon niini sa unang tsart, makakaplag sa iyang pagtul-id diha sa ikaduhang tsart. Sa paghiusa, kini nagapamunga ug nagaila sa “tinagong kasaysayan” sa Pito ka mga Dalogdog, nga karon ginabuksan na may kalabutan sa pag-abli sa Pinadayag ni Jesu-Cristo.

Kining “tinagong kasaysayan” gitukod ibabaw sa “kamatuoran,” nga mao ang tulo ka Hebreohanong mga letra nga sa dihang pagahiuson, magmugna sa pulong nga “kamatuoran.” Ang maong pulong gimugna gikan sa nahauna, ikanapulog-tulo, ug katapusang mga letra sa Hebreohanong alpabeto, ug nagrepresentar kang Jesus dili lamang ingon nga Kamatuoran, kondili usab ingon nga Alpha ug Omega. Ang “tinagong kasaysayan” nagsugod ug natapos pinaagi sa usa ka kapakyasan, ug adunay pagsukol sa taliwala, kay ang “napulog-tulo” usa ka numero nga nagrepresentar sa pagsukol.

Ang tuig 1843, nga gihulagway sa unang tsart, nagpaila sa unang kapakyasan ug sa pag-abot sa panahon sa paglangan. Ang panahon sa paglangan nagdala ngadto sa pag-abot sa mensahe sa Singgit sa Tunga sa Gabii, diin ang pagsukol sa mga buang nga ulay napadayag. Ang mensahe sa Singgit sa Tunga sa Gabii dayon gimantala hangtod sa kataposang kapakyasan. Kadtong “tinagong kasaysayan” sa Singgit sa Tunga sa Gabii masubli (sa hingpit gayod) sa kataposang mga adlaw.

“Ako sa kanunayng gidala ngadto sa sambingay mahitungod sa napulo ka mga ulay, lima kanila maalamon, ug lima buang. Kini nga sambingay natuman na ug pagatumanon ngadto gayud sa matag letra, kay kini may pinasahi nga pagkapadapat niining panahona, ug, sama sa mensahe sa ikatulong manulonda, natuman na kini ug magapadayon nga mahimong kamatuoran alang niini nga panahon hangtod sa katapusan sa panahon.” Review and Herald, Agosto 19, 1890.

Sa dihang masabtan sa husto, ang miaging pahayag nagaila nga ang bugtong pundok sa mga tawo sa katapusang mga adlaw nga adunay posibilidad nga mahimong usa ka buang o maalamong ulay, mao ang mga tawo sulod sa usa ka pundok nga nakaagi sa usa ka kapakyasan. Ang maong kapakyasan mao ang nagmugna sa panahon sa paglangan, ug ang sambingay nga “natuman na ug pagatumanon pa hangtud sa matag letra” napasikad ibabaw sa mga epekto nga napamunga sa sulod mismo sa mga ulay sulod sa usa ka panahon sa paglangan nga nagsugod pinaagi sa usa ka kapakyasan. Kadto nga kapakyasan nga mipatay sa “duha ka mga saksi” sa dalan sa siyudad, ug mipakubsan kanila ngadto sa patay, uga nga mga bukog sa walog sa kamatayon, nahitabo niadtong Hulyo 18, 2020. Ang Adventismo, sa kinatibuk-an, wala maapil niana nga kapakyasan. Kon adunay bisan unsa, ilang gisaulog ang napakyas nga tagna samtang ang “duha ka mga saksi” naghigda nga pinatay sa dalan. Ang “hangtud sa matag letra” nagpasabot ug “hangtud sa matag letra.”

Sa kasaysayan sa mga Millerite, ang unang katawhan sa pakigsaad (ang Protestantismo), nagsaulog sa napakyas nga tagna sa 1843 (ang unang kapakyasan), ug niadtong puntoha ang mga Protestante milapas sa mga utlanan sa ilang panahong pagsulay sa probasyon. Ang panahon sa pagsulay nagsugod niadtong Agosto 11, 1840, sa dihang ang gamhanang manulonda sa Pinadayag 10 mikunsad sa katumanan sa tagna sa panahon sa ikaduhang Kaalaotan (Islam). Gisalikway sa mga Protestante ang tagna sa panahon sa unang kapakyasan, kay ang sayop nga tagna naghatag kanila ug pasangil aron dili na mangita sa kamatuoran. Ang tema sa tanang mga timaan sa dalan sa kasaysayan sa mga Millerite mao ang “tagna sa panahon”.

Niadtong Septiyembre 11, 2001, ang manulonda sa Pinadayag 18 mikunsad sa katumanan sa tagna sa ikatulong Kaalaotan (Islam). Ang tema sa tanang mga timaan sa dalan sa kataposang mga adlaw mao ang Islam. Ang unang kapakyasan nagtimaan sa katapusan sa paghinlo sa kanhing katawhan sa tugon, ingon nga ang kanhing katawhan sa tugon gihatagan niadto ug pasangil aron dili na mangita sa kamatuoran. Unya nagsugod ang panahon sa pagsulay alang sa “mga ulay” sa kataposang mga adlaw, kay ang panahon sa pagsulay sa kanhing katawhan sa tugon nga nagsugod sa pagkunsad sa manulonda, natapos sa unang kapakyasan. Busa, nagsugod ang pagsulay niadtong mga girepresentahan ingon nga mga ulay, ug kana nga pamaagi sa pagsulay sa katapusan magapadayag kon ang mga ulay mga buang ba o manggialamon.

Taliwala sa nahaunang kapakyasan ug sa ulahing kapakyasan anaa ang mensahe sa Singgit sa Tunga-tungang Gabii. Ang hilisgutan sa mensahe sa Singgit sa Tunga-tungang Gabii alang sa mga Millerite mao ang “panahon,” ug ang hilisgutan sa mensahe sa Singgit sa Tunga-tungang Gabii sa katapusang mga adlaw mao ang “Islam.” Sa damgo ni Miller siya gipukaw pinaagi sa usa ka singgit, ug niadtong panahona, ang iyang mga mutya misidlak ug napulo ka pilo nga mas hayag kay sa kaniadto nilang kahayag. Ang mga mutya diha sa mga tsart nga sa tuwiran nag-ila sa usa ka tagna alang sa katapusang mga adlaw mao ang Islam ug ang hukom nga mapangusisaon. Busa, ang mga pagsulay sa “mensahe” sa Singgit sa Tunga-tungang Gabii ug sa “kasinatian” nga girepresentahan sa hukom nga mapangusisaon, dili alang sa kanhing katawhan sa tugon, kondili alang niadtong nag-angkon nga sila mao ang ulahing mga ulay.

Ang hulagway nga mamugna sa dihang pagahiuson ang duruha ka mga tsart, nga nag-ila sa kasaysayan gikan sa nahaunang kapakyasan ngadto sa katapusang kapakyasan, nagpakita nga sa panahon sa dihang nagakahitabo ang “tinagong kasaysayan” sa Pito ka mga Dalugdog, ang katapusang buhat sa hukom nga masusi ginahingpit. Kining katapusang buhat mao ang pagsilyo sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, ug kini nagakahitabo sa panahon sa “mga panahon sa kalisdanan” sa Daniel 9, sa panahon sa pagpasuko sa mga nasud diha sa Pinadayag 11, sa pagpugong sa “upat ka mga hangin” sa Pinadayag kapitulo 7, sa “pagpabilin sa mapintas nga hangin sa adlaw sa hangin sa sidlakan,” sa Isaias kapitulo 27, ug sa pagpugong sa “masuk-anong kabayo nga nagatinguha sa pagbuhi ug pagdala sa kamatayon ug kalaglagan” ibabaw sa kalibotan. Kining tanan nga mga profetikong saksi nagarepresentar sa Islam sa ikatulong Kaalaotan, sumala sa paglarawan niini diha sa mga balaang tsart.

Ang tulo ka nag-unang elemento sa duha ka balaang tsart ni Habakkuk nga piho nga naghisgot sa mga hitabo nga umaabot pa gikan sa pagmantala sa mga tsart, mao ang pagtimri sa usa ka gatus

kap-atan ug upat ka libo, ang Islam ug ang katumanan sa sambingay sa napulo ka ulay. Ang mga tsart nagtimaan sa usa ka proseso sa pagsulay ug pagtimri sa usa ka “kasinatian” ug usa ka “mensahe.” Ang kasinatian nga gikinahanglan alang sa usa ka buangbuang nga ulay mao ang “Si Cristo anaa kaninyo, ang paglaum sa himaya,” nga nagrepresentar sa kahingpitan nga girepresentahan sa usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo.

Bisan ang tinago nga natago gikan sa mga kapanahonan ug gikan sa mga kaliwatan, apan karon gipadayag na ngadto sa iyang mga balaan: Kang kinsa buot ipaila sa Dios kon unsa ang kadato sa himaya niining tinagoa taliwala sa mga Hentil; nga mao si Cristo diha kaninyo, ang paglaum sa himaya: Siya maoy among ginawali, nga nagapasidaan sa tagsatagsa ka tawo, ug nagatudlo sa tagsatagsa ka tawo uban sa tanang kaalam; aron among ikapresentar ang tagsatagsa ka tawo nga hingpit diha kang Cristo Jesus. Colossians 1:26–28.

Ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo ginarepresentar ingon nga usa ka pundok sa mga tawo nga migula gikan sa usa ka “pagkabinihag.” Ang pagkabinihag nga tuwirang ginarepresentar sa basahon sa Pinadayag mao ang pagkabinihag sa pagka-patay diha sa dalan sulod sa tulo ug tunga ka adlaw, sumala sa ginarepresentar sa Pinadayag kapitulo onse. Ang pagkabinihag sa usa ka simbolikong kamatayon nagarepresentar sa “pito ka panahon” sa Levitico baynte-sais, ug kana nga pagkabinihag nanginahanglan sa pagpakita sa paghinulsol, ingon sa gihulagway sa pag-ampo ni Daniel, sa kapitulo nuwebe.

Sa dihang ang mga patayng uga nga mga bukog mabuhi pag-usab, sila dihadhiha igaalsa ingon nga usa ka “bandila”. Sa ilang kamatayon sila walay Cristo sa sulod nila, ang paglaum sa himaya. Kabahin sa ilang gikinahanglang paghinulsol mao ang ilang pag-ila nga sila naglakaw nga supak sa Dios, ug nga ang Dios naglakaw nga supak kanila. Sa dihang ilang matuman ang mga kinahanglanon nga iladong gipaila sa tagna, si Cristo dayon “moanhi sa kalit sa Iyang templo”, ug ang “kasinatian” maangkon nga gikinahanglan aron mahimong usa ka sakop sa bandila nga igaalsa unya.

Ang “kasinatian” nga gihulagway sa dihang ang duha ka mga tsart pagahiuson, matuman pinaagi sa katapusang buhat ni Cristo diha sa langitnong santuwaryo. Kadtong “kasinatian” girepresentahan sa panan-awon nga “march”, nga mao ang panan-awon sa “panagway”. Ang “mensahe” nga gikinahanglan mao ang panan-awon nga “chazon”, sa mapanagnaong kasaysayan. Kining “mensahe” giila ingon nga mensahe sa haduol na nga paghukom sa Dios ibabaw sa masupilon nga kalibutan nga ipatuman pinaagi sa Islam sa ikatulong Kaalaotan.

Niadiong 1856, ang Ginoo nagtinguha sa pagtapos sa pagtukod pag-usab sa espirituwal nga Jerusalem sulod sa Adventismo. Ilalom sa pag-abot sa tulo ka mga manulonda gikan sa 1798 hangtod sa 1844, ang templo sa mga Millerita natukod na ibabaw sa mga patukoranan, nga gihulagway ingong “mga mutya” diha sa damgo ni Miller, sumala sa gihulagway sa mga matuod nga propetikanhong kamatuoran diha sa duha ka tsart sa mga payunir (1843 ug 1850) nga nagtuman sa Habakkuk kapitulo dos. Dayon Iyang gipangulohan ang Iyang katawhan sa pagpatindog sa kuta sa Iyang balaod sa Igpapahulay sa ikapitong adlaw, ug gipabalik sila ngadto sa “karaang mga alagianan” sa karaang Israel aron tapuson ang buluhaton sa “dalan nga

pagalakwanan.” APAN, ang karaang alagianan naglakip sa usa ka doktrina, usa ka tagna, nga gituyo aron sa pagsulay ug pagbulag kanila. Niadtong 1863, ang Adventismo napakyas sa pagsulay sa “pito ka mga panahon,” ug misugod sa paglatagaw sa kamingawan sa Laodicea.

Ang Oktubre 22, 1844, naghulagway sa hapit nang moabot nga balaod sa Domingo, ug sa balaod sa Domingo pagatumanon ang buluhaton nga girepresentahan sa kap-atan ug siyam ka tuig sa pagtapos sa karsada ug sa kuta taliwala sa mga panahon sa kagul-anan, sumala sa giila ni Daniel.

Busa, hibalo ug sabta, nga sukad sa paggula sa sugo sa pagpahiuli ug sa pagtukod pag-usab sa Jerusalem hangtod sa Mesias nga Prinsipe may pito ka semana, ug kan-uman ug duha ka semana: ang dalan pagatukoron pag-usab, ug ang kuta, bisan sa mga panahon sa kalisdanan. Daniel 9:25.

Ang tanang mga propeta nagkauyon sa usa’g usa, ug ang “malisud nga mga panahon” ni Daniel giila usab diha sa pahayag gikan sa Early Writings nga atong gikonsiderar.

“Nianang panahona, samtang ang buluhaton sa kaluwasan nagakahapit na sa pagkatapos, ang kalisdanan moabot sa yuta, ug ang mga nasod magmasuko, apan mapugngan aron dili mapugngan ang buluhaton sa ikatulong manulonda. Nianang panahona ang ‘ulahing ulan,’ o pagpabag-o nga gikan sa presensya sa Ginoo, moabot, aron pagahatagan ug gahum ang makusog nga tingog sa ikatulong manulonda, ug andamon ang mga balaan sa pagbarog sa panahon nga ang pito ka ulahing hampak igaula.” Early Writings, 85.

Padayonon nato kining pagtuon sa sunod nga artikulo.

“Samtang kadtong nagaangkon sa kamatuoran nag-alagad kang Satanas, ang iyang makahahadlok nga landong mopugong sa ilang pagtan-aw sa Dios ug sa langit. Mahisama sila niadtong nangapawad-an sa ilang unang gugma. Dili sila makatan-aw sa mga realidad nga walay katapusan. Kadtong giandam sa Dios alang kanato gihulagway diha sa Zacarias, kapitulo 3 ug 4, ug 4:12–14: ‘Ug mitubag ako pag-usab, ug miingon kaniya, Unsay kahulogan niining duha ka sanga sa olibo nga pinaagi sa duha ka bulawang tubo nagapaagay sa bulawang lana gikan sa ilang kaugalingon? Ug siya mitubag kanako ug miingon, Wala ba ikaw mahibalo kon unsa kini? Ug ako miingon, Wala, Ginoo ko. Unya siya miingon, Kini mao ang duha ka dinihogan, nga nagatindog tupad sa Ginoo sa tibook nga yuta.’”

“Ang Ginoo puno sa mga kapanguhaan. Wala Siya kakulang sa mga paagi ug kahimanan. Tungod sa atong kakulang sa pagtoo, sa atong pagka-yutan-on, sa atong walay bili nga mga pulong, sa atong pagkadili motoo, nga napadayag sa atong panag-istorya, mao nga ang mangitngit nga mga landong nagatigum sa atong palibot. Si Cristo wala ikapadayag sa pulong o sa kinaiya ingon nga ang Usa nga bug-os nga maanyag, ug ang labing halangdon taliwala sa napulo ka libo. Sa diha nga ang kalag matagbaw sa pagpataas sa iyang kaugalingon ngadto sa kakawangan, ang Espiritu sa Ginoo diyutay ra ang mabuhay alang niini. Ang atong mubo ug duol ra nga panan-aw makakita sa landong, apan dili makakita sa himaya nga anaa sa unahan. Ang mga manulonda nagagunit sa upat ka hangin, nga gilarawan ingon sa usa ka masuk-anong kabayo nga nagatinguha sa pagbuhi ug pagdasmag latas sa nawong sa tibook yuta, nga nagadala ug kalaglagan ug kamatayon diha sa iyang agianan.

“Matulog ba kita diha mismo sa tumoy sa walay-kataposang kalibutan? Mahimo ba kitang tapulan ug bugnaw ug patay? Oh, hinaut nga diha sa atong mga iglesia anaa ang Espiritu ug gininhawa sa Dios nga giginhawa ngadto sa Iyang katawhan, aron sila makatindog sa ilang mga tiil ug mabuhi. Kinahanglan natong makita nga ang dalan hiktin, ug ang ganghaan pig-ot. Apan sa atong pag-agi sa pig-ot nga ganghaan, ang kalapad niini walay utlanan.” Manuscript Releases, volume 20, 217.